

I. hypothesis. omne hoc (ceperim δειπλωσός aut refer ad dicta) tentavi & periclitatus sum per sapientiam. Confer. reg. 4:29.30.31. & supr. c. 2:1. &c.

II. consequens lapsus

aa. in præsumptionem. *Dixi, sapiens sum;*
vel, sapienter me geram, non peccabo, etiam si hic illuc mihi indul-
geam.

bb. in peccatum. *at illa* (ellipsis conjugati nominis. Sed malum illud, nim. sapere; ut in sequenti versu sub masculino genere subintelligendū est) longè aberat à me. v. 23. hoc est, ex præsumptione incidi in peccatum: itaque deprehendi, sapientiam istam nimiam non profuisse mihi ad justitiam.

v. 24.

III. Εἰπεὶ τις de Sapientia profunditate & distantia ab imperfectionis humanæ captu. vers. 24. Longinquum est, quicquid fuerit, quantumcunque quis profecerit; & profundum, pro- fundum. *Quis assequetur illud?* Confer Job. II: 6.7.8.9.28: per to- tum.

v. 25.

ij. explicationem

I. præsumptionis. vers. 25. *incitatus sum ego & cor meum,* (fatetur nimiam curiositatem cum sui fiducia) ad cognoscendum, scil. τὸν ἀγρέλον, & ad explorandum, ad affectum q. in bono & tu- to collocandum; & querendum sapientiam & rationem, ut mihi in o- mni re ac factorio constaret; & ad cognoscendum improbitatem stulti- tiae, quæ fudit vanis, & levitatem, quæ gaudet vanis, & (αἰσωδεῖς, qua- le ps. 45:5.9.) furorem, qui temerario impetu fertur ad vanam. Vide initio cap. 2. & alibi.

v. 26.

II. discriminis, in quod incidit. Vide

aa. mali quantitatem. *inveni*, expertus- sum, amarius morte. Tantus dolor est in pœnitudine.

bb. causam. mulierem non bonam, sed eu- jus (relativum non reduplicat, sed specificat) cor essent laquei & retia, h.e., quæ blanditiis subdolè exhibitis capere & irretire didicisset, vincula manus ejus (Asurim abstractè, ut c. 4:14. Jud. 15:14.) Sensus: manibus injectis retinet, tanquam vinculis, & captum ducit, quo- cunque vult. Confer 1. Reg. II: 4.

iii. Εἰπεὶ τις de

I. judicio Dei in dispensatione hujus discri- minis.